

Socialministeren (Bomholt): Der er ikke i sygeforsikringsloven taget udtrykkelig stilling til, om der under en arbejdskonflikt kan udbetales sygedagpenge til lønarbejdere, der omfattes af konflikt. Efter loven ydes dagpenge til lønarbejdere kun som erstatning for tab af arbejdsfortjeneste eller arbejdsløhedsunderstøttelse, medens tab af strejkeunderstøttelse ikke nævnes. På baggrund heraf er det naturligt at fortolke loven således, at man bruger samme regel som den, der fandtes i den hidtidige almindelige sygelønsordning, der byggede på en aftale mellem organisationerne, og hvori det udtrykkeligt var bestemt, at sygedagpenge ikke blev udbetalt under konflikt.

Direktoratet for sygekassevæsenet har ud fra disse betragtninger truffet den afgørelse, at der ikke efter sygeforsikringsloven kan udbetales dagpenge til lønarbejdere under konflikt. Afgørelsen er truffet, efter at direktoratet har forhandlet med det i henhold til sygeforsikringslovens § 60 nedsatte udvalg, hvori der er repræsentanter for Landsorganisationen, Arbejdsgiverforeningen og sygekasserne. Arbejdsmarkedets parter står altså bag afgørelsen.

Til begrundelse for direktoratets afgørelse kan anføres, at dagpengeordningen for lønarbejdere er baseret på bidrag fra arbejdere og arbejdsgivere i forhold til antallet af arbejdstimer, for hvilke der er udbetalt løn, og at der således ikke under konflikten indgår bidrag til fonden fra de af konflikten omfattede områder. På den anden side finder jeg det helt i sin orden, at Landsorganisationen af praktiske og sociale grunde har besluttet, at den enkelte lønmodtager ikke under sygdom skal berøres af konflikten, og at man derfor har truffet den aftale med sygekasserne, at disse udbetaler dagpenge efter de sædvanlige regler mod fuld refusion af de udbetalte beløb til konfliktramte fra Landsorganisationen.

Aksel Larsen: Hvis jeg har forstået den højtærede ministers redegørelse ret, er det altså en afgørelse, der er truffet af direktoratet for sygekassevæsenet, uden at man har forhandlet med ministeren. Det er ikke en afgørelse fra ministerens side. Ministeren siger, at arbejdsmarkedets parter står bag afgørelsen. Jeg tvivler da ikke om, at Arbejdsgiverforeningen godkender afgørelsen,

den kan kun gavne Arbejdsgiverforeningen, men det forbavser mig unægteligt, at Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund har godkendt noget sådant. Efter min mening burde Landsorganisationens ledelse ikke godkende noget sådant, men i stedet henvende sig til den højtærede minister med protest mod en sådan disposition fra direktoratets side.

Da det fremgår af ministerens redegørelse, at det i bedste eller i værste fald er tvivlsomt, om der er lovmæssig dækning for den pågældende disposition fra direktoratets side, uanset om den er godkendt af arbejdsmarkedets parter, synes jeg, at ministeren skulle undersøge, om den trufne afgørelse ikke kunne omgøres. Hvis den højtærede minister virkelig mener, at som loven er affattet, måtte en sådan afgørelse træffes, tillader jeg mig at anbefale den højtærede minister snarest muligt at komme med forslag til en ændret affattelse af den pågældende lovparagraf, således at vi ikke fremtidig kommer i den situation, at sygekassevæsenet skal bruges til at vanskeliggøre det for arbejderne under en faglig konflikt.

Socialministeren (Bomholt): Der opsamles nu visse erfaringer, og hvis de giver LO eller arbejdsgiverne anledning til ønske om ændring af lov eller praksis, er det naturligt, at spørgsmålet herom rejses og nærmere drøftes i udvalget angående § 60.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af Rask-Ørsted Fondet. (Danmarks internationale videnskabelige fond).

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2960).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 140 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Om udvidet adgang til pension og hjælp).

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2963).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Mørk: Udvalget har afholdt et møde efter anden behandling og indstiller herefter lovforslaget til vedtagelse i den skikkelse, det fik ved anden behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 141 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om udøvelse af jordemodergerning.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2968).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ellen Poulsen: Ved anden behandling fik jeg ikke lejlighed til at stille et yderligere spørgsmål til den højtærede socialminister, der besvarede nogle af de spørgs-

mål, der har været til debat under udvalgsbehandlingen af dette lovforslag. Det drejer sig om den forskelsbehandling, der finder sted af sygekassernes B-medlemmer med hensyn til at modtage refusion for udgifter ved fødsler. Den højtærede socialminister udtalte, at det lå i reglerne i sygekasseloven, og det var vanskeligt at få denne forskelsbehandling ændret. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at for A-medlemmerne i sygekassen er der ikke tale om selv at betale udgifter ved fødsler, selv om refusionen ligger forskelligt for landdistrikter, for byer og for hovedstaden. Dette er vel et af de steder, som vi allerede er stødt på, hvor sygekasseloven virker meget uretfærdigt for B-medlemmerne, der selv må betale en fast takst og så siden får den forskellige refusion alt efter, hvor de bor.

Jeg vil derfor benytte lejligheden til at henstille til den højtærede minister at være opmærksom på dette tilfælde, hvor sygekasseloven virker, netop som vi har peget på under forhandlingerne om lovforslaget; måske er der alligevel mulighed for at råde bod på de uretfærdigheder, vi her er stødt på ved gennemgangen af jordemoderloven.

Socialministeren (Bomholt): Jeg har faktisk ikke noget at føje til det, jeg sagde ved lovforslagets anden behandling. Jeg synes ikke, at den nu fremkomne udtalelse ligger uden for den besvarelse, jeg har givet. Jeg gør endnu en gang det ærede medlem opmærksom på, at A-afdelingen og B-afdelingen ikke uden videre kan sidestilles; de har et bestemt grundlag hver for sig at arbejde på, og den refusionsordning, der er gennemført, praktiseres via sygekasserne. Jeg har lovet at spørge sygekasserne, om det ikke skulle være muligt at finde en anden fremgangsmåde. Mere kan jeg faktisk ikke foretage mig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 144 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.